die haghe

Port betaald
's-Gravenhage

1 april 1990
70 jaar
DIE HAGHE

[redacted]

Jubileumnummer

de Kanariepost

DIE HAGHE

EURO SPORT

leyweg 535 a
2545 GG Den Haag
tel 661276

leden van die haghe 5% korting

Lid van LUCTO

H. D. HOPPENBROUWER

ELECTRO MONTAGE- EN SERVICEBEDRIJF

Aanleg reparatie
en onderhoud
Alle licht-kracht
en zwakstroom
Electro installaties
Geluidstechniek-
Antennesystemen
Levering + Montage van
Complete boiler installaties
Diverse onderhoudswerkzaamheden

dag en nacht service

Rijnweg 270 - Monster
Telefoon 01749-12324

VOOR AL UW VERZEKERINGEN
FINANCIERINGEN, HYPOTHEKEN
EN VERHAAL VAN AUTO-SCHADES
NAAR

VERHUUR VAN LUXE BUNGALOW'S
AAN VELUWEMEER
MET 20% KORTING VOOR
DIE HAGHE LEDEN

Dolf Lubbers

Laagste tarieven autoverzekering
speciaal ambtenarentarief
laagste tarieven ziektekosten-
verzekering

Belt u eens voor een afspraak!!!

De la Reyweg 479 - Telefoon 63.83.54

VOORWOORD

1 april 1990 bestaat DIE HAGHE **70** jaar. Een heugelijk feit. Een feit dat bovendien gepaard gaat met een aantal kampioenschappen dat dit jaar in de zaal werd behaald. Voorop staat het kampioenschap van het eerste. Met een terugkeer naar de hoofdklasse.
De traditie wil dat onze vereniging een jubileum niet ongemerkt voorbij laat gaan. Zo verschenen in het verleden al ettelijke jubileumnummers. Ook ditmaal is een speciaal nummer vervaardigd dat naast de wekelijkse kanariepost verschijnt.
Daartoe uitgenodigde schrijvers leverden vanuit hun optiek pennevruchten over het reilen en zeilen van DIE HAGHE. Vanaf deze plaats worden zij hiervoor bedankt.
Aan de hand van deze artikelen ontstaat een bepaald beeld van onze vereniging. Hoe zij vroeger naar buiten trad en nu treedt. Ook haar betekenis voor de korfbalsport in het algemeen komt naar voren. Kortom het geeft de lezer een idee wat er in de vereniging zoal leeft.
Daarnaast laten we verschillende speelsters en spelers aan het woord. Zowel uit het eerste, overige senioren en veteranen, als uit de junioren, aspiranten en pupillen. En niet te vergeten uit de groep van de recreanten. Een betrekkelijke nieuwe groep die ongeveer 10 jaar geleden ontstond en inmiddels een eigen plaats in de vereniging heeft verworven.
Tesamen laten ze zien hoe korfballen bij DIE HAGHE wordt beleefd. Menig lid zal bij het lezen van deze artikelen zeggen: " Ja, zo zie of voel ik het ook".
Toegegeven het is hier en daar wat familiair, maar dat hoort er nu eenmaal bij. De korfbalsport heet immers bij uitstek een familiesport te zijn.
De traditie binnen onze vereniging wijst eveneens uit dat in een jubileumjaar een commissie op pad wordt gestuurd. Met als opdracht te onderzoeken welke festiviteiten tot de mogelijkheden behoren. Vervolgens laat de commissie zich met de organisatie daarvan belasten. Blijkens de publicaties daarover in de kanariepost is dat prima gelukt.
Veel plezier bij de komende festiviteiten.

De redactie

SPONSOR

Algemene Spaarbank voor Nederland
"geeft rente zonder bijsmaak"

Bij dit zeventig-ste verjaardagsfeest is de promotie naar de hoofdklasse in de zaal een passend cadeau.
Over de jaren heen is gebleken dat Die Haghe een stabiele vereniging is, die via omzwervingen tussen de hoofd- en overgangsklasse nu wederom aan de top van het Haagse- en Nederlandse korfbal is beland.
U bent er wellicht van op de hoogte dat ik de topsport in Den Haag een warm hart toedraag en daarom was ik ook enorm verheugd met de promotie naar de hoofdklasse in de zaalcompetitie.
Een vereniging met jeugd is een vereniging met toekomst en ik zie de 'kanaries' dan ook als een vereniging die ik de komende jaren nog regelmatig zal tegenkomen op het veld en in de zaal.
Het knusse veld aan de Baambruggestraat dat in de 50-er jaren werd betrokken ligt midden tussen woningen en scholen, een combinatie die, naar ik heb vernomen, door alle partijen als prettig wordt ervaren en als voorbeeld kan dienen voor anderen.
Naar ik mag hopen zal deze goede samenwerking de komende jaren voortduren.
Tot slot wil ik de vereniging feliciteren met het zeventig jarig bestaan en wens ik u alleen een sportieve en gezonde toekomst toe.

De wethouder van Jeugd, Sport,
Recreatie en Volkshuisvesting

NICO DIJKHUIZEN

DIE HAGHE 70 jaar oud

Rob Knuist
Voorzitter DIE HAGHE

Normaal gesproken een leeftijd waarop men zegt dat je "bejaard" bent. Toch denk ik dat dat voor DIE HAGHE zeker niet geldt. We zijn een bloeiende vereniging waarbij de jeugd zich goed verhoudt tot de "ouderen". Uiteraard zijn er ook kritische kanttekeningen te maken. Goed om die in de gaten te houden, maar nu is het niet het moment om daar over te schrijven.

Mijn herinneringen gaan niet 70 jaar terug, doch "slechts" 24 jaar. Wonende tegenover de ingang van het veld zag ik opeens massa's kinderen en volwassenen met oude kranten sjouwen. Ik ging maar eens kijken wat er aan de hand was. Een of andere OPA-aktie? Veel opa's zag ik niet en ik begreep er dus ook niets van, maar het was in ieder geval een gezellige sfeer en ging meehelpen kranten sjouwen.
Jaren later begreep ik dat OPA stond voor Oud Papier Aktie.
Na enkele zaterdagen oude kranten te hebben opgehaald was het Henk Schreuder die mij vroeg of ik soms wilde gaan korfballen. Nu woonde ik dus reeds 7 jaar tegenover het veld maar daar had ik als padvinder nog nooit van gehoord. Kon je dat als 8-jarige ook doen?
Nou ja, van het een kwam het ander en ik was de hele zaterdag op het veld: 's ochtends kranten ophalen, daarna een wedstrijd spelen en vervolgens weer kranten ophalen.
Langzamerhand kwam ook het bewust zijn van de reden van het ophalen van de oude kranten. Een eigen clubhuis moest er komen. De reaktie van mijn moeder kan ik mij nog goed herinneren: "Vervelend, nu heb ik geen uitzicht meer op het veld". Mijn agressieve reaktie daarop was: "Nou dan ga je er maar heen, wij willen een clubhuis".
Na een "lange" tijd was het dan zover: de bouw ging beginnen. Langzaam begon het clubhuis vorm te krijgen. Ook ik mocht "meewerken". Een tijd waarin ook gekorfbald werd, maar dat zeker bij mij niet op de eerste plaats stond, want dat was het helpen bij de bouw van ons nieuwe onderkomen. Mogelijk is dat ook de reden geweest dat ik nooit hoger op ben gekomen.

Na de oplevering van Ballevue bleef alleen nog het korfballen over waarbij ik het genoegen had in de B-ploeg te spelen o.l.v. Peter Abbenhuis. Zelfs mocht ik af en toe in de A-ploeg invallen. (De benamingen van de adspirantenploegen waren toen A t/m F).
Een andere belangrijke stimulans om te blijven korfballen was het tentenkamp in Ommen en daarna de luxere "vakanties" in Lage Vuursche en Epe. Ook weken waar ik veel leuke herinneringen aan overgehouden heb.
Daarna heb ik nog even bij de junioren meegedaan. Echter zoals het tegenwoordig (helaas) ook gaat: Je zoekt een baantje. Voor mij was dat in de horeca, dus in de weekenden.

Het korfballen ging plaats maken voor "geld" verdienen. Mede door een latere studie buiten de stad verloor ik het zicht op DIE HAGHE. Ik bleef me wel een "kanarie" voelen.
Door een oude (niet beantwoorde) jeugdliefde bij DIE HAGHE tegen het lijf te lopen, de gevolgen zijn u dacht ik wel bekend, ging DIE HAGHE weer een groot deel van mijn leven uitmaken. Ook in de toekomst zal dat zo blijven, want 24 jaar DIE HAGHE vlak je niet zo maar weg.

DIE HAGHE 70 jaar, een respectabele leeftijd, maar ik hoop dat het het begin is van nog vele jaren bloeiend verenigingsleven met korfbal op hoog niveau. Daarnaast een actief beleid in nevenactiviteiten zodat er voor elk wat wils is.
Laat dit jubileumjaar een jaar worden waarin ieder lid van DIE HAGHE en alle anderen die DIE HAGHE een warm hart toedragen zich bewust worden dat een vereniging niet op een beperkt aantal mensen kan en mag draaien.
De ambiance die er nu heerst moet er ook zijn bij het 75-jarig jubileum, zelfs op het 100-jarig jubileum en natuurlijk ook in de tussenliggende jaren.
Alleen dan hebben we bestaansrecht en kunnen we met een gerust hart uitzien naar de volgende jubilea.

DIE HAGHE 70 jaar oud

Rob Meijer
Voorzitter afdeling
Rijndelfland KNKV

Uw jubileumcommissie heeft mij gevraagd als voorzitter van de afdeling Rijndelfland enkele woorden te wijden aan het 70-jarig bestaan van DIE HAGHE.
Dat doe ik graag alhoewel ik mij realiseer, dat 70 jaar niet een "kroonjaar" is en ik er een dagtaak bij zou hebben, indien alle verenigingen zich met een dergelijk verzoek bij ieder jubileum tot mij zouden wenden. Echter zover is het nog niet, zodat ik de uitnodiging gaarne heb aanvaard.
Communiceren met elkaar - ook via clubbladen - is nu eenmaal een belangrijke zaak. Ik vermoed dat de communicatie binnen DIE HAGHE doorgaans goed is geweest, omdat het anders toch heel erg moeilijk is om het 70 jaar vol te houden.

Het ouder worden op zich is geen prestatie, immers de jaren schrijden wel voort.
Het is wel een prestatie om gedurende zo'n periode veelal een

toonaangevende rol te spelen. En dat kan van DIE HAGHE worden gezegd!
Voor een buitenstaander is DIE HAGHE zowel organisatorisch als sportief een sterke vereniging. U denkt misschien, dat ik die kennis in de anderhalf jaar dat ik thans afdelingsvoorzitter ben, heb opgedaan, doch dan heeft u het mis.
Ik ben Hagenaar van geboorte en een van mijn eerste korfbalwedstrijden was aan de Baambruggestraat. Dat zijn herinneringen, die je toch niet zo snel vergeet.
Ik ben mijn "korfbalcarriere" begonnen bij HSV en weet uit het begin van de zestiger jaren nog heel goed, dat DIE HAGHE altijd een lastige tegenstander was. We zagen er tegenop, want kwaliteit was altijd wel aanwezig.
Dat is tot op de dag van vandaag zo gebleven. Waar andere Haagse clubs helaas een stapje terug moesten doen, wist DIE HAGHE zich altijd aan de top of de subtop te handhaven.
Het doet mij genoegen, dat juist in dit jubileumjaar de hoofdklasse van de zaalkorfbalcompetitie weer is bereikt, zodat DIE HAGHE een volwaardige hoofdklasser genoemd kan worden.
Ik hoop - en vertrouw erop - dat DIE HAGHE tot in lengte van jaren aan de top zal blijven spelen, want dan zal het met de rest van de vereniging ook wel gaan.

Bij deze mijn gelukwensen met het 70-jarig bestaan en veel succes in de toekomst.

De invloed van DIE HAGHE op mijn leven - deel 1

"En welke invloed heeft DIE HAGHE op je leven gehad?", zo vroeg me de fictieve interviewer, die we hier Herman H. zullen noemen, vraag me niet waarom. "Moeilijke vraag", zo moest ik toegeven. Ik dacht aan mijn kennismaking met de vereniging. Nee, die was niet zoals je dacht, beslist niet.
Het was omstreeks mijn negende levensjaar dat mijn vader, die in bier en limonade handelde, mij op een vrijdagmiddag achterin zijn auto een aantal kratten liet laden die hij op weg naar huis afleverde bij een sportveld aan de Escamplaan. "DIE HAGHE", zei hij, "een korfbalvereniging. En nu maar hopen dat ze zondag winnen, want dan drinken ze meer". Het bleek zo een belangrijke club, dat het resultaat ervan via de radio werd bekendgemaakt.
Omdat ik al vroeg begreep dat wat goed was voor mijn vader ook goed moest zijn voor mij, volgde ik vanaf dat moment wekelijks de resultaten van DIE HAGHE. "Met 6-3 gewonnen van Quick", riep ik dan, of, veel minder enthousiast: "5-5 tegen Vicus Orientis".
Nederlagen leed de club niet, toen ik er nog niet bij was.

Het was zeker een jaar later dat mijn vader besloot mijn zusje en mij naar de zondagschool te sturen. Niet om ons te doen stichten, zoals ik helaas te laat begreep, maar om ongehinderd de liefde te kunnen bedrijven. Dat deden mijn ouders dus, terwijl ik zuchtend achter de triangel naar buiten keek, waar kwieke sporters veelal bezig waren een ingewikkeld lijnennet uit te zetten om vervolgens in geel en zwarte kleding het korfbalspel te beoefenen.
Mijn klasgenoot Hans van der Velde woonde op de hoek van de Benschoplaan en de Baambruggestraat en had al enkele maanden eerder de verlokkingen van de korfbalsport niet kunnen weerstaan. Nadat ik hem deelgenoot had gemaakt van mijn zondagse ervaringen ("Ik heb een zevendaagse werkweek") probeerde hij me ook op korfbal te krijgen. Daarin ondervond hij echter concurrentie van Henk Harkink, lid van de meest fantastische korfbalvereniging ter wereld: Olympiaan. Daar kostte het lidmaatschap 80 cent per maand en bij DIE HAGHE slechts 75. DIE HAGHE won dus.

Er stond meteen een trainster voor ons klaar, Thea geheten, die wel in het tweede speelde en ging trouwen met Frits. Ja, ik werd direct van alles op de hoogte gesteld.
Een strenge man met dikke benen bracht me die middag de eerste beginselen van het schieten bij. Ben van Herk heette hij, hij speelde in het eerste, maar daarin, zo meldde mijn mentor Hans me, speelde hij alleen goed als hij zijn oude schoenen aanhad. De middag had een onvergetelijke indruk op me gemaakt.

De grootste verrassing kwam echter de donderdag daarop, toen tot mijn stomme verbazing de club mij een dik clubblad toezond, waaruit ik vooral leerde dat alle doelpunten bij DIE HAGHE werden gescoord door een geheimzinnige beroemdheid, genaamd o.g.
Aangemeld als lid: Bert Willems, Veenendaalkade 47, geboren 7 augustus 1947. Ze kenden me!

De club bleef me verbazen. Al spoedig speelde ik mijn eerste wedstrijd, een kansloze nederlaag tegen een heel gemene club uit Delft, Fortuna, dat hard speelde en waar de scheidsrechters partijdig waren en op een zondagochtend belde de wedstrijdsecretaris Hans Visser uit de Ohmstraat me om te vragen of ik wilde meedoen met de E-ploeg. Daarin speelden kinderen die al "goed" waren, alhoewel: de echt goeden speelden in de "C", zo leerde ik. Daar speelden onze helden, zoals Chris Schmidt, Jacques Schreuder en Elma Wurkum.
Wat me van die uitnodiging voor de E het meest verbaasde was, dat ik kennelijk niet alleen op zaterdag lid was. Ik mocht ook op zondag op het veld komen! Goed, met de E naar Delft, daar werd weer een blik korfballers opengetrokken dat ons met 19-2 versloeg, maar het werd toch leuk, want ik bleef 's middags kijken naar "het eerste", een bundel superkorfballers

waarvan ik er een paar kende. Gelukkig had Ben van Herk zijn oude korfbalschoenen aan en dus was er voor De Regenboog geen eer te behalen. Vanaf die dag stonden mijn weekenden in het teken van DIE HAGHE. De zondagschool zag mij niet meer, ik had nu met trots het diploma van de h.k.s. DIE HAGHE op zak. Altijd bij me natuurlijk, want: "Niemand heeft zonder dit diploma toegang tot de vergaderingen, oefeningen en wedstrijden". Getekend met de "Handtekening Secr.", W. Hoftijzer.

HKS - DIE HAGHE

Het regende hoogtepunten in mijn jonge korfballoopbaan. Zo was daar het eerste winstpunt, 0-0 tegen Ons Eibernest H.
En mijn eerste wedstrijdverslag, samen met Wim Kamp geschreven, waarin we wat dagdroomden over een 3-0 overwinning, terwijl we in werkelijkheid weer klop hadden gehad. Nog altijd twijfelt Nel Kamp of we dat verslag wel zelf hebben geschreven. Eerlijk gezegd, dat hebben Wim en o.g. geschreven. Maar het hoogtepunt waar ik maanden slecht van sliep, was het 40-jarig bestaan. Want zo oud was die club dus al.
Ik zie ons nog, vrijwel allemaal in het geel-zwart, op de jubileumavond. Dat gaf nog eens een wij-gevoel, al die geel-zwarte kindertjes. Ach ja, we waren toch ook een soort padvinders.

Wat DIE HAGHE voor me deed zag je ook aan mijn schoolrapporten: de magere 6 voor lichamelijke opvoeding werd een 7, later een 8.
Maar de doorbraak kwam nadat ik in de eerste klas van de middelbare school was blijven zitten en mijn vader me het korfballen verbood. Toen in het voorjaar mijn rapportcijfers weer glansden mocht ik weer korfballen. En het was, zo voelde ik het zelf, of er een ander in het veld stond.
Of er opeens een rijpe korfballer in me was opgestaan die techniek had, overzicht. Dat gevoel hadden anderen kennelijk ook, want ik schoot in enkele maanden door diverse teams naar de A-ploeg. Dat werd de korfbaltijd van mijn leven.

"Ja ja", zo interrumpeerde nu de fictieve interviewer Herman H., die mijn ware capaciteiten kent, "maar welke invloed heeft nu DIE HAGHE gehad op je leven?". "Mag ik daar tot het volgende lustrum over nadenken?", vroeg ik hem. Dat mocht en hij stapte weer in zijn Lada.

Bert Willems

DIE HAGHE: EEN BIJZONDER FENOMEEN

Of ik een "stukkie" wilde schrijven voor het jubileumnummer van DIE HAGHE. Aldus het vriendelijke, maar overigens overtuigende verzoek van Rob Knuist, zoals u weet de voorzitter van dezelfde korfbalclub.
Dat wilde ik eigenlijk wel, het niet meer elke week verplicht moeten optreden voor de HC, doet de behoefte tot het schrijven van een artikel op sommige ogenblikken tot ongekende hoogte stijgen. Knuist schoot dus midden in de roos, zo direct na de wintersportvakantie.
"Heb je nog een suggestie voor een onderwerp", probeerde ik overigens nog.
"Wat dacht je bijvoorbeeld van 2-vakkenkorfbal?", repliceerde hij grinnekend. Nou nee, daar voelde ik dus niet veel voor. Om een paar redenen:
* onbelangrijk onderwerp
* uitgekauwd onderwerp
* mening van DIE HAGHE is toch niet te beinvloeden
* onderwerp had nooit mijn echte interesse
(discussie over 2- of 3-vakken draagt m.i. niets bij aan de toekomst van de korfbalsport zelf).
"Bedenk dan zelf maar iets", riep Knuist vervolgens, zeer ondersteunend.

"Crum" was eigenlijk het onderwerp, dat vervolgens het eerst in mij opwelde, maar daar kom ik straks op terug.

"KAMPIOENSCHAP" was de volgende gedachte, die zich bij mij aandiende. Want laten we wel zijn, de wijze waarop DIE HAGHE 1 dit jaar vorm gaf aan het zaalkampioenschap in de overgangsklasse was volkomen uniek.
Want de ploeg van Ruud v.d. Horst (kwam, zag en overwon?) had natuurlijk al begin februari met een straatlengte voorsprong kunnen promoveren naar die felbegeerde hoofdklasse. Maar dat gebeurde dus niet.
Eerst werd er nota bene voor het verwachtingsvolle thuispubliek verloren. Dat was een week voor de interland tegen Belgie. Ik weet het nog goed, want ik zat mij op dat moment te ergeren bij een tegenvallend Allen Weerbaar - Fortuna en hoorde, dat DIE HAGHE het niet gered had. Weg tekst, die ik had klaar liggen voor Langs de Lijn. Want met veel misbaar had ik de finale volgend jaar tussen AW - DIE HAGHE alvast willen aankondigen.
Droom ik immers al vele, vele jaren van. Naast andere dromen, maar daar wil ik in dit verband niet over uitwijden.
Nee dus, ik had slechts te melden, dat AW teleur had gesteld en over DIE HAGHE kon ik er slechts het zwijgen toe doen.
Eerst na een weekendje "Antwerpen" met het echtpaar Coeland (zulks in verband met de inmiddels gegroeide traditie en de interland in de Arena) en twee weekends wintersport (vooralsnog tot de blauwe pistes beperkt, ik stel u maar even gerust!) werd ik het kampioenschap van DIE HAGHE gewaar. Op de valreep had men alsnog voor eigen publiek voor een feestje kunnen

zorgen. Dat kort daarop gevolgd werd door een zege op hoofdklasser TOP (nou ja, hoofdklasser!) waardoor zoiets als het kampioenschap van West-Nederland werd behaald.
Wat is dat allemaal?
Ruimschoots op tijd kampioen kunnen worden en dan wachten tot het laatste moment. Is dat arrogantie? In de zin van: "we redden het toch wel". Is dat onzekerheid in de zin van: "is die hoofdklasse wel goed voor ons?" Of is dat een kwestie van "bij voorbaat al weer inboeken voor de "heen-en-weer"? Of is het een wel zeer merkwaardig afscheidscadeau voor Ruud v.d. Horst?
Hoe dan ook: op die manier kampioen worden geeft te denken!
Het had overtuigender gekund. De koppen in de krant hadden spectaculairder kunnen zijn.

Maar ik daag DIE HAGHE uit: om bij het volgende jubileum in de zaalfinale te staan. Liefst tegen AW, maar als het niet anders kan, mogen het ook Rohda, Fortuna, Deetos of Oost Arnhem zijn. Desnoods DIKOD!

Kom ik toch op Crum terecht! Want Crum en DIE HAGHE hebben een speciale band met elkaar. Een soort haat-liefdeverhouding. Regelmatig verschijnen van de hand van Knuist of van Schmidt stukjes in de Kanariepost met betrekking tot het verschijnsel Crum. Men is bij DIE HAGHE geen fervent aanhanger van de persoon of van de ideeen van Crum. Of het nu over "2-vakken" gaat, zodra Crum zijn mond opentrekt, reageert het illustere DIE HAGHE-schrijversduo. Dan weer met een voorstel voor een Rijndelfland-motie, dan weer met een regelrechte aanbeveling voor het directe ontslag van de man uit Heelsum. Ik heb wat tegen al dat geschrijf. Niet omdat ik een fervent Crum-aanhanger zou zijn. Niet omdat ik het met al zijn ideeen eens zou zijn. Wel, omdat ik hoe dan ook constateer, dat Crum van alles verweten kan worden behalve liefde voor zijn sport. Wel, omdat ik in al die stukjes een behoorlijke mate van intolerantie constateer en een wat merkwaardig gevoel voor democratische verhoudingen. Wel, omdat ik een volkomen misplaatste Crum-angst constateer. Alsof de macht van Crum op vergelijkbare hoogte zou kunnen worden gesteld met die van een Machiavelli of van een Raspoetin om maar eens twee willekeurige voorbeelden te pakken.
Kom DIE HAGHE, gebruik je energie voor iets belangwekkenders, voor het zonder enig voorbehoud werken aan de eigen toekomst en overschat de invloed van Crum, de korfbal-goeroe, niet langer. En als jullie toch eens de discussie aanwillen, ga hem dan eens rechtstreeks aan. Dus stel ik voor op korte termijn eens een discussie-avond in Ballevue te organiseren en daar Crum als gastspreker uit te nodigen.
Naast een aantal andere sprekers van enige importantie natuurlijk.
Mochten jullie zelf niet op een paar namen kunnen komen: bel mij even. Ik doe bovendien graag zelf mee.

Tenslotte "AMBITIE", het wat mij betreft laatste onderwerp in deze bijdrage.
Ik heb een eenvoudige wens: kan DIE HAGHE niet eens onverbloemd en expliciet aangeven, dat het maar een eenvoudige ambitie heeft en dat is blijvend de top willen bereiken?
Ik lees wel vaak in de KP over beleidsplannen en zo en over taakstellingen en afstemmingen tussen de ene en de andere commissie. Dat is allemaal "sociale academie" van de bovenste plank. Maar hoe wordt er nu concreet aan de toekomst gewerkt? Waar denkt men de talenten vandaan te kunnen halen, welke kwantitatieve basis denkt men de komende jaren nodig te hebben om condities voor de toekomst te kunnen realiseren?
Welke top-trainer gaat in de komende jaren DIE HAGHE op een hoger plan brengen?
Wanneer neemt DIE HAGHE definitief afscheid van het toch wat brave "kantoorbedienden"-imago, wanneer wordt het gekoesterde evenwicht tussen "gezelligheid" en "sportief presteren" doorbroken ten gunste van het ongebreideld "de top willen bereiken"?

Want is het vieren van een 70-jarig jubileum eigenlijk niet een beetje typisch DIE HAGHE? Natuurlijk, een reunie is leuk, enorm leuk zelfs, het verstevigen van de onderlinge band is enorm belangrijk, het "wat terugdoen" voor al die leden en kaderleden is van essentieel belang. Maar typeert het niet enigzins het imago van DIE HAGHE? In de zin van: "het moet vooral gezellig blijven?"
Dus DIE HAGHE: gefeliciteerd met dit 70-jarig jubileum, ik vertrouw erop, dat het een prima feest-cyclus zal worden.

Maar ik zou zo graag DIE HAGHE 1 eens toespreken namens de landelijke pers bij het bereiken van de landstitel. Dat mag desnoods een jaar na de jubileumviering bij het 75-jarig bestaan. Maar laat het eens gebeuren!
En . . . . . als het niet tegen Allen Weerbaar lukt, mag het desnoods ook bereikt worden tegen Oost Arnhem. Of tegen PKC. Fortuna, Rohda of Deetos.

Ambitie, dames en heren, dat wens ik DIE HAGHE toe. Onverbloemde, gemeende, onderbouwde, helder geformuleerde ambitie.

Gedurfde targets en geen "wollige beleidsnota's". Een operationele aanpak, een gedurfd "marketingplan", een "leading" rol in korfballend Den Haag.
Ik zou haast meedoen.

Ton van Rijswijk

JUBILEA IN DE LOOP DER JAREN

Gerard v. Olst
Voorzitter jubileum-commissie

Vele malen heeft DIE HAGHE in de afgelopen zeventig jaar haar oprichting op 1 april 1920 herdacht.

Vooral voor 1940 waren het vaak grote feesten, meestal om de vijf jaar.
Het 1e lustrum in 1925 werd groots gevierd met een receptie in Cafe-restaurant Riche. Wat hierbij opvalt is dat ieder bestuurslid persoonlijk een geschenk van de leden ontvangt.
Tot slot is er nog een grote feestavond in gebouw "De Vereniging".
Het 10-jarig bestaan in 1930 krijgt ook de nodige aandacht. Opnieuw een receptie gevolgd door een feestdiner in cafe-restaurant Dijers. De feestavond wordt wederom gegeven in "De Vereniging".
Aan het 15-jarig bestaan werd alleen in een kleine kring aandacht besteed. Wel werd er een fraai jubileumnummer uitgegeven.
Vervolgens ging het weer beter met DIE HAGHE en het 4e lustrum werd op 30 maart 1940 uitbundig gevierd. Ook nu kwam er een goed jubileumnummer uit. Op 1 mei werd het feest door alleen DIE HAGHE-leden in intieme kring dunnetjes overgedaan.

Hierna kwamen een aantal sombere oorlogsjaren en kon het 25-jarig bestaan als gevolg van de oorlog in 1945 niet worden gevierd. Het feest werd uitgesteld en vond plaats op 20 april 1946. In gebouw Excelsior in de Zeestraat werd door eigen leden de korfbalrevue "Zoals het was . . . . . is . . . . . wordt" opgevoerd. Deze revue was geschreven door de toenmalige voorzitter Frits v.d. Ende en werd een geweldig succes. De leden boden de vereniging een prijzenkast aan.
Om vier jaar later het 30-jarig bestaan alweer uitgebreid te vieren was iets teveel van het goede. Wel werd op 8 april 1950 nog een feestavond gehouden, maar er werd geen receptie gegeven en er werden ook geen geschenken aangeboden.

Aan het zevende lustrum werd wel weer grote aandacht besteed en er werd een grote feestavond in de Rotonde van Houtrust gegeven. Verder was er een invitatie-toernooi voor junioren- en seniorenploegen en werd er een uitgebreid jubileumnummer uitgegeven.
Vijf jaar later, dus met het 40-jarig bestaan, wederom een feestavond, serie-wedstrijden en een jubileumnummer.
Met dit feest kwam er een einde aan de vijfjarige cyclus van jubileum-vieringen.
De reden hiervoor was dat er in 1965 eenvoudig geen geld beschikbaar

gesteld kon worden om feest te vieren, er moest hard gespaard worden voor de bouw van een clubhuis. En dit clubhuis - Ballevue - is er gekomen!

Maar in 1970 was het gelukkig weer zover, het 50-jarig bestaan kon uitgebreid gevierd worden. Niet meer zoals in voorgaande jaren met een feestavond, revue of toneel dat opgevoerd werd door de eigen leden.
Een nieuw fenomeen, de auto-puzzletocht was toen zeer populair. Dus op 9 mei hield ook DIE HAGHE haar puzzletocht met daarop volgend een diner-dansant in Drievliet. De pupillen werd ook een feest aangeboden en zij bezochten een poppentheater terwijl er voor de adspiranten een bustocht met onbekende bestemming werd georganiseerd. Het uiteindelijke doel was Bosbad Hoeven in Brabant.
Het werd 1980, Die HAGHE dus 60 jaar oud en opnieuw een reden om feest te vieren. De senioren kregen een feestavond met koud buffet aangeboden. De jeugd die voor het eerst een eigen feestavond kreeg aangeboden, ging bowlen. Adspiranten en pupillen gingen een dag naar ponypark Slagharen en er werd voor het eerst een reunie voor oud-leden gehouden.

En nu is het 1990 en staat DIE HAGHE aan de vooravond van de viering van haar 70-jarig bestaan. Ook direct geen kroonjaar, maar gezien de reeks vieringen kunnen we aan dit feit toch niet zomaar voorbijgaan.
Het bijzondere doet zich dit jaar voor dat 1 april, de oprichtingsdatum van DIE HAGHE, precies op een zondag valt. En al worden de festiviteiten op andere data gehouden, aan deze eerste april kan natuurlijk niet zomaar voorbijgegaan worden.
Na de wedstrijd van DIE HAGHE 1 tegen S.C.O. wordt een intieme jubileumreceptie voor een aantal genodigden en de eigen aanhang in ons clubgebouw Ballevue gehouden. Een gezellig samenzijn met enkele bijzondere hoogtepunten.
En dan het feest zelf. Voor elke groepering hebben we getracht een leuk programma samen te stellen:

- Voor senioren-leden en medewerkers wordt op 12 mei een avond georganiseerd in hotel Atlantic te Kijkduin alwaar een Indonesische rijsttafel met dans en muziek op het programma staat.
- Op 19 mei is de reunie voor oud-leden. In de namiddag wordt er een onderlinge wedstrijd gespeeld gevold door een koud buffet.
- De jeugd gaat op 9 juni varen in 2-persoons kajaks op het riviertje de Lesse in de Ardennen. Dit is een tocht van 22 km op snel stromend water.
- Dezelfde dag gaan adspiranten, pupillen en welpen naar de Efteling waar ze het zeker naar hun zin zullen hebben.

Hiermede is dan ook het 70-jarig jubileum weer ten einde. Houden we aan de traditie vast dan zal over vijf jaar ongetwijfeld weer feest worden gevierd.

Eerste team

Albert Schuiten, geboren op 16 mei 1962 maakt al zo'n 5 a 6 jaar deel uit van het eerste en behoort tot de meer ervaren spelers. Met echtgenote Sandra speelt hij in hetzelfde vak.
Hij is afkomstig van Ons Eibernest, waarvan hij op aanraden van een buurjongen als pupil lid werd. En omdat korfballen, zoals hij zegt, een gezellige sport is, is hij dat blijven doen.
Wat hem aanspreekt bij DIE HAGHE is de aandacht die binnen de vereniging aan de jeugd wordt besteed. Hij volgt het reilen en zeilen dan ook met belangstelling. Zelf begeleidt hij dit seizoen een adspirantenploeg, de D1.
Tennis en niet te vergeten skien behoren eveneens tot zijn favoriete sporten. Voor hobbies blijft geen tijd over.

Een voorkeur voor zaal- of veldkorfbal heeft hij niet. In de zaal wordt er, merkt hij op, technischer gespeeld en gaat het er sneller aan toe.
Aan de andere kant is het tijdens de veldcompetitie weer gezelliger, doordat er sprake is van een hechter verenigingsleven.
Gevraagd naar wat hem is bijgebleven zijn dat enkele recente gebeurtenissen.
Een geweldige afknapper was de verrassende nederlaag tegen NAAS, toen volgens ieders verwachting DIE HAGHE wel even het zaalkampioenschap zou behalen. Gelukkig konden we deze fout in de laatste competitiewedstrijd tegen OEC in een perfecte entourage weer goedmaken. En werden we alsnog kampioen. De terugkeer naar de hoofdklasse was daarmee een feit.
Laten we niet vergeten, zegt hij dat het winnen van de super-BINNENHOF-cup dit jaar ook niet mis is.

Eerste team

Sylvia Wijnants is 26 jaar en draait intussen al heel wat jaartjes in de top van de Nederlandse korfbalsport mee. Inmiddels is dat 5 jaar in het eerste van DIE HAGHE en daarvoor vanaf haar 15e in het eerste team van Ons Eibernest waar ze oorspronkelijk vandaan komt. Dat de keuze destijds op de korfbalsport viel, kwam door een vriendinnetje. Daar heeft ze tot op de dag van vandaag geen spijt van.
Kenmerkend voor het eerste team vindt ze de sfeer, die ze leuk noemt. Een echt knus geheel, waardoor we een sterk collectief vormen, legt ze verder uit. Jarenlang speelde ze samen met haar partner Ruud Korporaal die dit seizoen een stapje terug deed.
Naast korfballen doet ze ook aan jazzballet. Als lerares lichamelijke opvoeding ligt het voor de hand dat sport in het algemeen haar

belangstelling heeft. Turnen neemt daarbij evenwel een bijzondere plaats in. Als gymjuf aan een MAVO en HAVO heeft ze dagelijks te maken met de jeugd van 12 tot pakweg 20 jaar. Daarom vindt ze het leuker bij DIE HAGHE een leeftijdsgroep te begeleiden die jonger is. Dat is dit seizoen de Q1. De kinderen zijn erg onbevangen en reageren spontaner. Het is echt een fantastisch ploegje, vertelt ze enthousiast.
Gevraagd naar wat haar voorkeur heeft; de zaal- of veldcompetitie, luidt het antwoord dat ze die niet heeft. Dat je beide hebt spreekt haar juist aan. Natuurlijk ligt de recente kampioenswedstrijd tegen OEC nog vers in het geheugen. Een grandioze sfeer heerste er in de sporthal aan de Steenwijklaan. Ja, het DIE HAGHE-publiek was gewoon te gek.
Onvergetelijk waren ook de zaalwedstrijden in de hoofdklasse in haar eerste jaar bij DIE HAGHE met ploeggenoten als: Herman Hulsman, Joke Meeuwsen, Ruud Korporaal, Victor Ledder en Petra Benning.

Senioren

Rene Benning is geboren op 10 juli 1962 en meldde zich in september 1970 als lid van DIE HAGHE. Hij speelt momenteel in het 4e.
De keuze voor de korfbalsport lag een beetje voor de hand. Zijn zus Petra korfbalde. Wat hij er toen als kleine jongen van zag, vond hij leuk. Ook dat het een gemengde sport was, sprak hem aan. Samen met jongens en meisjes sport bedrijven.
Dat was het. En korfballend bij de senioren, spreekt mij dat nog steeds aan, zegt hij vertrouwelijk.
Kenmerkend voor DIE HAGHE is volgens hem dat er altijd zoveel jeugd op het veld aanwezig is. Dat komt mede doordat er zoveel activiteiten voor hen worden georganiseerd. Dat is een goede zaak.
Naast korfbal tennist hij. Muziek neemt een heel aparte plaats in. Een leven zonder enige vorm van muzikaliteit lijkt hem saai en onmogelijk vol te houden. Thuis op zijn electronisch orgel speelt hij uiteenlopende soorten muziek. Feestjes bij DIE HAGHE luistert hij vaak met z'n accordeon op. Bij het kamp is hij ook altijd present met dit instrument.

Een bijzondere activiteit die hij voor DIE HAGHE doet, mag het trainen van de recreanten genoemd worden. Dat is een te gekke groep. Op zich wel serieus, maar die dat niet wil laten blijken. Gelukkig heeft hij daarbij steun van Petra Keizer, want zonder haar zou het echt niet te doen zijn. Die groep groeit nog steeds en niet alleen qua gewicht.
Als het eerste speelt, gaat hij altijd kijken, omdat je vaak spannende en

goede wedstrijden te zien krijgt.
Zoals bij vele anderen dat het geval is geeft hij aan veldkorfbal vanwege de sfeer die er omheen hangt de voorkeur. En vergeet niet dat drievakkenkorfbal veel leuker is, zegt hij als rasechte korfballer.
Gevraagd naar een bijzonder voorval kom hij met de recreanten op de proppen. Vertelt dat hij had laten weten dat Petra en hij een keer geen training konden geven in verband met een etentje van de tennisclub. Het was onmogelijk daar onderuit te komen. Prompt reageerden Ans en Arie spontaan met nou dan verzorgen wij de training wel. Ter voorbereiding toog Ans naar Brabant en Arie verdiepte zich in een dik boek. Op de bewuste avond bleek Arie ziek te zijn en stond Ans er alleen voor. Haar pogingen de oefeningen die zij had voorbereid de groep te laten uitvoeren waren aandoenlijk. Zo zagen de oefeningen die de groep deed er telkens heel anders uit dan wat zij bedoelde.
Na 20 minuten kwamen Petra en ik uit onze schuilplaats te voorschijn. Hilariteit alom natuurlijk.

Junioren

Edwin Hogendorf, geboren op 31 augustus 1972 woont op de Veenendaalkade en werd door een buurjongen in 1978 lid van DIE HAGHE. Speelt voor het 2e seizoen in de J1. Korfbal vindt hij om uiteenlopende redenen een leuke sport. De veldperiode spreekt hem meer aan dan de zaal. Bovendien heerst er op het veld een sfeer waarbij hij zich thuis voelt. Zijn moeder Greet speelt in het 7e. Zegt dat sport in het algemeen z'n belangstelling heeft. Vooral atletiek waaronder de technische nummers boeien hem. Dat geldt trouwens ook voor basketball dat hij een fascinerende sport vindt. Zelf beoefent hij naast het korfballen ook nog jiu-jitsu.

Dit seizoen traint hij de R4 en hielp dit jaar ook nog de P1 bij de training.
Bij de thuiswedstrijden van het eerste is hij practisch altijd aanwezig.
Als het mogelijk is volgt hij de uitwedstrijden eveneens. Dat hangt er natuurlijk van af of hij zelf moet spelen. Van het kijken naar de wedstrijden van het eerste kan je veel leren zegt hij. Je steekt daar aardig wat op, technische foefjes en ook zie je wel verrassende combinaties waarvan je denkt die zullen we op de training of in een wedstrijd eens uitproberen.
Met de J1 behaalde hij vorig jaar de finale om het Nederlands kampioenschap wat een hele belevenis was. Helaas greep DIE HAGHE net

naast de titel. Een heel merkwaardige wedstrijd speelde de J1 dit jaar tegen TOP, toen ze een achterstand van 7-3 om wisten te buigen naar een overwinning van 8-7.

Junioren

Nicolette Pardoen is 17 jaar en werd 10 jaar geleden samen met haar toenmalige vriendinnetje Jacqueline lid van DIE HAGHE. Haar oudere broer Robin was al een paar jaartjes lid. Dit seizoen speelt ze op het veld bij de J1 en in de zaal bij de J2.
Kenmerkend voor DIE HAGHE vindt ze de gezelligheid die ze daar aantreft. Het gaat niet alleen om het korfballen, hoewel dat natuurlijk wel het belangrijkste is, maar ook om de dingen die daarnaast gedaan worden. Het kamp heeft ze als pupil en later als adspirant altijd geweldig gevonden. Vooral het meehelpen aan de kampkrant vond ze leuk. Haar vader gaat bijna altijd naar de wedstrijden, waarin ze speelt, kijken. Tenminste, als hij zelf niet hoeft te voetballen.
Ze woont alweer een paar jaar in Leidschendam en dat is toch wel ver als je twee keer in de week naar het veld moet om te trainen. Maar dat doet ze graag. Haar moeder is dan meestal de klos want die brengt haar en wacht geduldig in de kantine.
Skien in Oostenrijk is ook haar favoriete sport. (De redactie weet daar alles van). In de zomer surft ze graag. En dansen, ja dat is een bezigheid die ze ook graag doet.
Veldkorfbal heeft, als het weer mooi is, haar voorkeur boven de zaal, zegt ze lachend. Maar serieus, het echte korfbal is met drie vakken en dat speel je op het veld.
Bijgebleven zijn haar de wedstrijden om het Nederlands kampioenschap toen ze nog bij de A1 speelde.

Adspiranten

Richard Wildenberg, geboren op 30 augustus 1974 is al 7 jaar lid van DIE HAGHE. Hij speelt momenteel in de A1.
Richard koos voor de korfbalsport vanwege het unieke teamverband. Je speelt samen met jongens en meisjes. Dat is veel gezelliger dan bijvoorbeeld bij een individuele beoefening van een sport het geval is. Dat weet hij uit eigen ervaring. Want zelf doet hij ook nog aan squash en

hardlopen. Nam al enkele malen deel aan de City-Pier-City-loop en ook aan de Babylonloop. De afstanden die hij kiest zijn 5 of 10 km.
Bij DIE HAGHE spreken hem de extra dingen aan die buiten het korfballen om worden georganiseerd. Het kamp, en het TUSSEN-TWEE-KORVEN-TOERNOOI.
Vorig jaar deed hij zijn eerste ervaring op trainingsgbied op bij de R4. Nu traint hij de R2.
Merkt terloops op dat hij graag reserve bij andere teams staat.
Gaat naar alle thuiswedstrijden van het eerste kijken en ziet zelfs veel uitwedstrijden. Hoewel dat wat minder zal worden door het vele huiswerk van school en ook het zelf spelen op zondag.
Vindt dat je bij het veldkorfbal je beter kunt uitleven. Je bent lekker buiten en gooit dan makkelijker alle remmen los. In de zaal ervaart hij duidelijk het gemis van het middenvak. Daarnaast spreekt hem de entourage op het veld meer aan.
Leuke wedstrijden vond hij die bij de A1 om het kampioenschap van Nederland. Was helaas een keer geblesseerd. Dat was toen verschrikkelijk balen.
Kampioenswedstrijden, zegt hij, hebben iets bijzonders en dat maakt het erg leuk.

IK KORFBAL

Adspiranten

Suzanne van Groeningen is geboren op 7 april 1978 en sedert september 1987 lid van DIE HAGHE. Ze speelt dit seizoen in de C1.
Het korfballen zit haar in het bloed. Dat is niet vreemd want haar moeder en vader, Elma en Roel, speelden immers ettelijke jaren in het eerste. Ook haar tante Meta korfbalt bij DIE HAGHE. En niet te vergeten haar jongere broer Bas.
Op de wedstrijden en ook op de trainingen leeft ze zich naar hartelust uit. Het is fijn dat ze dichtbij woont, zodat ze vaak even naar het veld kan.
De feestjes van DIE HAGHE bezoekt ze steevast want die vindt ze erg gezellig.
Op het jubileumfeest verheugt ze zich nu al. Voor de adspiranten is dat een bezoek aan de Efteling.
Ze zit met een heleboel andere kinderen van DIE HAGHE op de Helen Parkhurstschool. Voor haar is dit het laatste jaar. In september gaat ze naar de middelbare school.
Naast surfen wat ze 's zomers in de vakantie graag doet, leest ze veel. Speelt het eerste op het veld, dan gaat ze bijna altijd kijken. In de zaal is dat af en toe het geval.

Korfbal op het veld vindt ze zwaarder om te spelen dan in de zaal. Je loopt grotere afstanden. Trainen in de zaal is leuker.
Vorig jaar vertelt ze trots zijn we met de P1 in de zaal kampioen geworden. Dat was een hele belevenis. Na afloop bloemen. En er werden foto's gemaakt.

Pupillen

Jason v.d Tol, geboren op 12 mei 1979 is vorig jaar van de Soestdijksekade naar de Veenendaalkade verhuisd. Hij zit op de Helen Parkhurstschool.
Op z'n 7e is hij lid van DIE HAGHE geworden. Dat kwam door zijn vriendje Arjan Meijer laat hij weten. Hij begon in de R1, ging vervolgens over naar de Q1 en speelt dit seizoen in de P1. De feestjes bij DIE HAGHE, zegt hij lachend, zijn erg leuk. Hij gaat er dan ook altijd naar toe. Zijn moeder Majorie speelt eigenlijk door zijn toedoen bij de recreanten.
Naast korfballen doet hij aan zwemmen, wat hij ook een leuke sport vindt, maar toch anders. Als hobby verzamelt hij postzegels en stickers.
Naar het eerste kijken als ze op het veld spelen is vaste prik. De zaalwedstrijden aan de Steenwijklaan volgt hij niet altijd. Natuurlijk was hij er bij toen ze kampioen werden.
Veldkorfbal is leuker zegt hij. Als je wind mee hebt, kun je lekker van ver schieten.
Vorig jaar bij de Q1 was een fantastisch jaar. Alle wedstrijden, op het veld en in de zaal wonnen we. En toen zijn we natuurlijk kampioen geworden zegt hij niet zonder trots. Bijna alle ouders gingen iedere wedstrijd mee om ons aan te moedigen. Karin en Monique Schrier waren onze trainsters en die deden het erg goed.
Dit seizoen is hij uitgenodigd voor de selectiewedstrijden van Rijn/Delfland en het is best spannend of je er bij blijft.

Pupillen

Chantal de Niet is op 14 april 1979 geboren en zit op de Helen Parkhurst-school.
Ongeveer 3 jaar is ze lid van DIE HAGHE en dat bevalt haar prima. Korfballen vindt ze erg leuk en wel extra omdat het met jongens en meisjes is.
De feestjes van DIE HAGHE bezoekt ze altijd omdat die gaaf zijn. Bij het jaarlijkse kamp is ze vanzelfsprekend van de partij. Dat is voor haar het einde. Haar moeder Yvonne heeft het afgelopen jaar de kanariepost getypt.
Naast korfballen vindt ze ook andere sporten leuk. In de winter schaatst ze graag op de Uithof.
Op de vraag of ze nog hobbies heeft, antwoord ze: "vogels". Ja, haar vader Aad heeft op zolder een hele grote voliere met een heleboel bijzondere

vogels. Hij kweekt tropische vogels zegt ze trots. Ze helpt hem natuurlijk vaak.
Naar het eerste gaat ze meestal met andere kinderen kijken. Het is gezellig als je met een hele groep bent.
Bij veldkorfbal zegt ze heel beslist is het drukker en je bent buiten, dat vind ik leuker.
Wat het fijnste was wat ze tot nu toe bij DIE HAGHE heeft meegemaakt, is het kampioenschap van de Q1 waarin ze vorig jaar speelde. Alle wedstrijden op het veld en in de zaal wonnen we. Bij de zaalwedstrijden in Poeldijk maakten de ouders het gezellig door thee en koffie mee te nemen. En ook een tafeltje om het erop te zetten. Met Karin en Monique Schrier als trainsters was het vorig jaar echt geweldig.

Recreanten

Rembrandt Groen, Rem voor de insiders, is geboren op 30 april 1948 en speelt zo'n 8 jaar bij de recreanten. Had toen echt wel, vertelde hij, een duwtje in de rug nodig van echtgenote Cisca voor hij de stap naar het recreanten-korfbal waagde. Haar enthousiaste verhalen over sportief en gezellig bezig zijn deed hem tenslotte overtuigen. Hun dochter met de welluidende naam Diana Viola Fabiana had zich via een vriendinnetje al eerder bij DIE HAGHE gemeld.
Wat mij aanspreekt, zegt Rem, zijn de sociale contacten. De training die Petra en Rene op woensdagavond geven is speels van opzet. En dat moet ook vindt hij. Na afloop van de training kletsen we samen nog over van alles en nog wat. Best gezellig is het dan. En het is geen typische mannen- of vrouwengroep.

als ie daarbij, dat hij onmiddellijk na het binnenhalen van de bal ten volle heeft gebracht tot stilstand te komen

Als leider van de recri's zoals de recreanten vaak kortweg worden genoemd zorgt hij voor deelname aan de toernooien. Dat doet hij graag. Het zijn meestal leuke wedstrijdjes die we spelen, waarbij vaak wordt gelachen.
Neem vorig jaar bij het Kwiek-toernooi herinnert hij zich niet zonder enige trots. In de wedstrijd tegen aartsrivaal Ready moest hij invallen. De eerste de beste bal die hij kreeg, mikte hij prompt doch niet in overeenstemming met de korfbalbeginselen onderhands van grote afstand in de korf. Grote hilariteit maar hij zat wel en dat telt. Zijn motto is, doe wat in je opkomt.
Regelmatig bezoekt hij samen met Cisca de wedstrijden van het eerste, waarin aanstaande schoonzoon Nick van Dam speelt.

Voorkeur voor zaal- of veldkorfbal heeft hij niet. De afwisseling is juist leuk.
Op de vraag of hij nog aan een andere sport doet, antwoordt Rem droogjes: "Jazeker, Transport".

Recreanten

Ans Wildschut speelt al zo'n 9 jaar bij de recreanten. Haar eerste kennismaking met DIE HAGHE kwam tot stand toen haar oudste dochter Miranda lid werd. Later volgde Jolanda die momenteel in de J1 speelt.
Een paar jaar terug koos ze voor een seizoen competitiekorfbal.
Zegt dat ze het bij de recreanten naar haar zin heeft.
Prettig is dat het veld zo dichtbij is. Ze woont op een steenworpafstand.
Het verenigingsleven bij DIE HAGHE spreekt haar aan.
Behalve de wedstrijden van de J1 waar ze vanzelfsprekend naar gaat kijken volgt ze ook regelmatig de wedstrijden van het eerste. Op de vraag waarom lacht ze en antwoordt: "het is dichtbij".
Een keer per week haalt ze haar tennisracket te voorschijn om een partijtje te spelen. Dansen behoort eveneens tot haar favoriete bezigheden. Muziek is een regelrechte passie.
Twee jaar maakte ze deel uit van de kampleiding en maar liefst 7 jaar was ze lid van de feestcommissie. Draait momenteel mee met de kantinediensten.
Voorkeur voor veld- of zaalkorfbal heeft ze niet. De afwisseling is juist erg aantrekkelijk volgens haar oordeel.
Op mijn vraag naar een gedenkwaardig voorval, haalt ze een unieke combinatie met Arie aan. Eentje die ze samen in een wedstrijd tegen Ready opvoerden. Een bal kwam onverwachts in haar richting. Voordat ze er zelf erg in had, schopte ze in een reflex de bal met de punt van haar schoen langs enkele verbouwereerde tegenstanders pardoes in de handen van Arie. Zonder blikken of blozen wierp deze de bal uit een doorloop in de korf. Tot ieders verrassing keurde de scheidsrechter de treffer goed. Kennelijk had hij de flitsende voetbeweging niet gezien.
Plezier staat bij de recreanten voorop. Op de training lachen we veel. Bij toernooien kan het er echt wel serieus aan toe gaan. Natuurlijk willen we altijd winnen, maar niet ten koste van alles. Het moet leuk blijven. En dat is vaak het geval.

Redactie:
Theo Kuiper
Gerard Rademakers

KORFBAL
een prima sport
DIE HAGHE
een prima club
sportterrein: baambruggestraat
voor inlichtingen bel: 3231110
of 3662253

Van Bodegom bv
'n winkel met kleur

Van Bodegom ... als het gaat om het zelf schilderen van uw huis, zowel voor binnen als voor buiten.

Van Bodegom ... heeft vrijwel alle gerenommeerde merken lak, voor binnen en buiten in voorraad!

Van Bodegom ... geeft voorlichting, heeft vakmanschap en schenkt vertrouwen.

Van Bodegom ... is meer dan alleen 'n winkel met verf en wandbekleding, u vindt er ook echt alle verdere hulpmaterialen.

Van Bodegom ... levert: ALABASTINE - ALTYGO - BENAR - BISON - CETA BEVER - FLEXA - FLUWEX - GLAZOL - HENKEL - HISTOR - MONOVIT - PEHALIN - RAMBO - SIGMA - SIKKENS - WIJZONOL

Van Bodegom bv

Beeklaan 39-45 / Loosduinseweg 665-669
Verf Infolijn: 070-46 96 26

Van Eersel
verkoopcentrale
óók voor reparaties

Onderdelen-speciaalzaak voor:

- wasmachines
- koelkasten
- stofzuigers enz.

Grote sortering stofzuigerzakken

Voor leden Die Haghe 15% korting

De La Reyweg 491 - Den Haag
Tel. 070 - 45 57 49

- Waarom Uw **autoverzekering** via ons kantoor?
- Deskundig advies bij de keuze van een verzekeringsmaatschappij
- Onze steun bij het verhalen van een WA-schade
- Afwikkeling van een casco-schade binnen vijftien dagen
- Jaarlijks een overzicht van de via ons kantoor lopende verzekeringen
- Een geautomatiseerde administratie

Onze naam:

F. F. de Haan Assurantiën B.V.
Forellendaal 2, Den Haag
Tel. 070 - 97 31 41

Wilt u meer informatie? Bel ons even!
De premie-offerte is gratis
en verplicht u tot niets.

U SCOORT BRILJANT BIJ JUWELIER-WINKELS:

KOK

ROTTERDAM
ZUIDPLEIN 659
LIJNBAAN 51

Noorlander

ROTTERDAM
HOOGSTRAAT 173
ZUIDPLEIN 572

REGI

DEN HAAG
PASSAGE 59
SPUISTRAAT 52
UTRECHT
L. ELISABETHSTRAAT 6

Leden DIE HAGHE 10% korting.
14 karaats gouden korfbal als bedel f 49,--.

DE NOTENKONING

VOOR AL UW NOTEN EN ZUIDVRUCHTEN

ELKE DAG GEOPEND OP DE
MARKTHOF - DEN HAAG

WOENSDAG MARKT LOOSDUINEN - ZATERDAG MARKT RIJSWIJK